

אַתְּרָא לִית בֵּיה אֱלָא זְוונָא לְאַפְקָא פְּרִי נִשְׁמַתִּין
לְעֵלְמָא, פְּרִי עוֹבְדוֹי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הָכִי נָמִי
לְתַתָּא דְזְוונָא שְׂרִי בֵּיה מִשְׁפַּת לְשַׁפַּת.

תָּא חָזִי, רָזָא עֲלָאָה דְאוֹרֵייתָא, מָאִי עֵין פְּרִי עוֹשָׂה
פְּרִי, לְקַבֵּל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא אִיהוּ. וּמָאִי טַעְמָא
אַתְּכִלִּיל בְּיוֹם תְּלִיתָאִי, רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ. בְּגִין דְתַנִּינֵן
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר מָאִי טַעְמָא כְּתִיב
בְּאוֹרֵייתָא (דְּבָרִים כד) כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְלֹא כִי תִלְקַח
אִשָּׁה לְאִישׁ בְּגִין דְאֶרְחִיזָה דְבַר נָשׁ לְאַהֲדָרָא וְלִמְתַּבַּע
אַנְתּוֹ. מְתַל לְבַר נָשׁ דְאֶתְאַבִּיד לִיה אַבְדַּתָּא מְאִרִי
דְאַבְדַּתָּא מִחֻזָּר לְמַתַּבַּע אַבְיַדְתָּא דִילִיָּה, וְהֵאִי צַדִּיק
אִישׁ אֶקְרִי. הָדָא הוּא דְכְתִיב (בְּרַאשִׁית מ"ג) וְהוֹרִידוּ
לְאִישׁ מִנְחָה כְּדִאוֹקִימָנָא.

וּבְנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל דְרַמְיוּזָא בְּיוֹם רַבִּיעָאִי בְּרִזָּא

לשון הקודש

אומר, מה הטעם כתוב בתורה (דברים כד)
כי יקח איש אשה, ולא כי תלקח אשה
לאיש? בגלל שדרך האיש לחזור ולבקש
אשה. משל לאדם שאבדה לו אבדה,
בעל האבדה מחזר אחר אבדתו. וצדיק
(סוד) זה נקרא איש. והו שבתוב (בראשית מג)
והורידו לאיש מנחה, כפי שבארנו.
ובנסת ישראל שרמוזה ביום רביעי

יום השבת שלמעלה, ומעשה אחר אין
בו אלא זונג להוציא פרי נשמות לעולם,
פרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא. כך גם
למטה, שזונג מתר בו משבת לשבת.
כא ראה סוד עליון של התורה, מה זה
עין פרי עשה פרי, הוא בנגד יום השבת,
מה הטעם נכלל ביום שלישי? סוד עליון
הוא, בגלל ששנינו, רבי שמעון בן יוחאי

דמֵאֲרֹת חֶסֶר סְמָכָא רְבִיעָא מַלְכוּתָא דְדוּד. בְּגִין
כֶּךָ אַף עַל גַּב דְּאֲתֵרִיָּה דְהָאִי צְדִיק יוֹמָא דְשַׁבְּתָא
אֲתֵרְמִיז לְאֲתֵרְמִיז בְּיוֹמָא תְּלִיתָאִי לְמַהוּי סְמוּךְ לְיוֹם
רְבִיעָאִי וְאִיהוּ אֲנֵתוּ דִּילִיָּה בְּגִין כֶּךָ מְאִרִיָּה דְאֲבִידָתָא
מִתְחַזֵּר עַל אֲבִידָתוֹ וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב לְתַתָּא (בראשית מ"ב)
וַיִּוְסַף הוּא הַשְּׁלִיט עַל הָאָרֶץ.

אֲבָל בְּזִמְנָא דְאֲתִי דְאִיהוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים בְּיוֹם
שְׁתִּיתָאִי דְאִיהוּ אֶלְפָּא שְׁתִּיתָאָה כִּד יִיְתִי
מְשִׁיחָא, דְּיוֹמָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלְפָּא שְׁנִין אַף עַל
גַּב דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל חוֹלְקָא דִידָהּ יוֹמָא רְבִיעָאָה, אֲזִלָּא
וְאֲתֵרְמִיזָא בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְמַהוּי סְמִיכָא לְבַעֲלָהּ
דְאֶקְרִי צְדִיק יוֹמָא דְשַׁבְּתָא לְתַקְנָא לִיָּה פְתוּרָא וְהָאִי
דְכְּתִיב (יִרְמְיָה ל"א) כִּי בָרָא יְיָ חֲדָשָׁה בְּאָרֶץ נִקְבָּה
תְּסוּבֵב גְּבַר דָּא אִיהוּ בְּזִמְנָא דְמְשִׁיחָא דְאִיהִי בְּיוֹמָא

לשון הקודש

הַיָּמִים, בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי שֶׁהוּא הָאֶלְפָּא הַשְּׁשִׁי,
כְּשִׁיבָא הַמְּשִׁיחָא, שְׂיוֹמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶלְפָּא שְׁנָה, אַף עַל גַּב שְׁחֻלְקָהּ שֶׁל
כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל הוּא יוֹם הַרְבִּיעִי, הַלְבָּה
וְנִרְמְזָה בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי לְהִיּוֹת סְמוּכָה
לְבַעֲלָהּ שְׁנִקְרָא צְדִיק, יוֹם הַשַּׁבָּת, לְתַקֵּן
לוֹ שְׁלֹחַן. וְזֶהוּ שְׁכֻתוֹב (יִרְמְיָה ל"א) כִּי בָרָא ה'ִ
חֲדָשָׁה בְּאָרֶץ נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבַר. זֶהוּ

בְּסוּד שֶׁל מְאֲרֹת חֶסֶר, הַעֲמוּד הַרְבִּיעִי
מַלְכוּת שֶׁל דוּד, לְכַן אַף עַל גַּב שְׁמֻקוּמוֹ
שֶׁל צְדִיק זֶה יוֹם הַשַּׁבָּת, נִכְלָל וְנִרְמֵז
בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, לְהִיּוֹת סְמוּךְ לְיוֹם רְבִיעִי,
וְהִיא אֲשֶׁתוֹ, לְכַן בַּעַל הָאֲבִידָהּ מִתְחַזֵּר עַל
אֲבִידָתוֹ, וְלְכַן כְּתוּב לְמַטָּה (שם מ"ב) וַיִּוְסַף
הוּא הַשְּׁלִיט עַל הָאָרֶץ.

אֲבָל לְעֵתִיד לְבָא, שֶׁהוּא בְּאַחֲרִית

שְׁתִּיתָאָה וּבִגִּין כֶּךָ כְּתִיב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם
הַשְּׁשִׁי. וּמֵאֵי טַעְמָא אֶתּוֹסֵף ה' מָה דְלֹא הָוָה כֵּן
בְּשֹׂאֵר יוֹמֵי. אֲבָל בְּכָל אֶתְרָא ה' דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל
דְּאַתְיָא לְאַזְדְּרוּנָא בְּבַעְלָה יוֹמָא דְשַׁבְּתָא, כִּד יִיְתִי
לְבַעְלָה (ס"א לָהּ בַּעְלָה) לְאַקְמָא לָהּ מַעְפָּרָא. וּבִגִּין כֶּךָ
כְּתִיב (יִשְׁעִיָּה כ"ו) וּבָאוּ הָאֲזֻבְדִּים בְּאַרְצֵי אַשּׁוּר. דָּא צַדִּיק
וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל.

דְּכָר אַחַר מָאֵי טַעְמָא אֶתְכַלִּיל בְּיוֹם תְּלִיתָאֵי רָזָא
דְּצַדִּיק בְּגִין דְּתַלְתָּ דְרַגְיִן מִיּוֹמֵנָא וְתַלְתָּא
מִשְׁמָאלָא וְאִיהוּ הָוָה אֲמַצְעִיתָא דְגּוֹפָא לְאַשְׁקָאָה
לְכוּלָּא בְּגִין לְמַנְגַד שְׁקִיּוּתִיהָ לְיוֹם רְבִיעֵאֵי דְאִיהִי
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל דְלִית לָהּ נְהוּרָא מְנַרְמָה, סְמוּךְ לְהֵאֵי
צַדִּיק. וְתָא חֲזִי הֵאֵי יוֹמָא דְשַׁבְּתָא אֲסִיר לְמַעְפַּד
עֲבִידְתָּא בְּגִין כֶּךָ אֶתְכַלִּילוּ בֵּיהּ תַרְיִן וַיֹּאמֶר, לְקַבֵּל

לשון הקודש

דְּכָר אַחַר, מָה הַטַּעַם נִכְלַל הַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי הַסּוּד שֶׁל צַדִּיק? בְּגַלְל שְׁשָׁלֵשׁ
דְּרַגּוֹת מִיָּמִין וְשָׁלֵשׁ מִשְׁמָאל, וְהוּא הִנֵּה
בְּאַמְצַע הַגּוֹף לְהַשְׁקוֹת לְכָל כְּדֵי
לְהַשְׁפִּיעַ הַשְּׁפָעָתוֹ לְיוֹם רְבִיעִי שֶׁהוּא
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, שְׂאִין לָהּ אֹר מַעְצָמָה
סְמוּךְ לְצַדִּיק הַזֶּה. וּבֵא תִרְאֶה, יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֲסוּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ מְלָאכָה,

בְּזִמְן הַמְּשִׁיחַ שֶׁהוּא בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי, וְלִכְּן
כְּתוּב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי. מָה
הַטַּעַם נוֹסֵף ה', מָה שְׁלֹא הָיָה כֵּן בְּשֹׂאֵר
הַיָּמִים? אֲבָל בְּכָל מְקוֹם ה' זֶה כְּנֻסַת
יִשְׂרָאֵל, שְׂבָאָה לְהַזְדַּוֵּג עִם בַּעְלָה בְּיוֹם
שַׁבָּת, כְּשִׁיבָא בַּעְלָה לְהַקְיָמָה מִן הָעֵפֶר.
וּבְגַלְל כֶּךָ כְּתוּב (יִשְׁעִיָּה כו) וּבָאוּ הָאֲזֻבְדִּים
בְּאַרְצֵי אַשּׁוּר, זֶה צַדִּיק וְכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל.

תִּרְיִן דְּרַגִּין וְהוֹכֵפֵל בֵּיהּ כִּי טוֹב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת לְקַבֵּל דְּרַגְנָא דְּצַדִּיק, מְלִכּוּת דְּלַעֲיָלָא דְּלִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָהּ אֶלָּא מָה דְּאֲתִייהִיב לָהּ עַל יְדֵי דְּצַדִּיק וּבְגִין כֶּךָ דְּוֹד לְתַתָּא עָנִי וְאַבְיוֹן אַחִיד בָּהּ וְאַצְטְרִיךְ לְאוֹסְפָא לִיהּ יוֹמִין וּשְׁנִיין וְהָא אוֹקִימְנָא שְׁבַעִים שָׁנָה דִּיִּקְא וְאַקְרִי יוֹם רְבִיעָאִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְעוּ הַמַּיִם. לְקַבֵּל דְּרַגְנָא דְּנַצְ"ח דְּאִיהוּ סַמְכָא יְמִינָא דְּאוֹרִייתָא וְלְקַבְּלִיהּ מִשָּׁה לְתַתָּא סַמִּיךְ לְעֶלְמָא בְּאוֹרִייתָא הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ירמיה ל"ג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה וְגו':

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ לְקַבֵּל דְּרַגְנָא דְּהו"ד דְּאֲחִיד אַהֲרֹן וְאַקְרִי יוֹם שְׁתִּיתָאִי. תָּא תְּזִי:

לשון הקודש

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְעוּ הַמַּיִם - כְּנִגְדַּד דְּרַגְנָה שֶׁל נֹצֵחַ, שֶׁהוּא עֲמוּד יָמִין שֶׁל הַתּוֹרָה, וּכְנִגְדּוֹ מִשָּׁה לְמַטָּה סוֹמֵךְ לְעוֹלָם בַּתּוֹרָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה וְגוֹמֵר.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ - כְּנִגְדַּד דְּרַגְנָה שֶׁל הוֹד שְׂאוֹחַז אַהֲרֹן, וּנְקֵרָאֵת יוֹם שְׁשִׁי. בֵּא רְאֵה, אַהֲרֹן לְמַטָּה אֵף עַל גַּב שְׂבָא מַחְסֵד, אַחֲזוּ לְמַטָּה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי

מְשׁוּם כֶּךָ נִכְלְלוּ בוּ שְׁנֵי וַיֹּאמֶר, כְּנִגְדַּד שְׁתֵּי דְּרַגּוֹת, וְהוֹכֵפֵל בּוּ כִּי טוֹב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת - כְּנִגְדַּד דְּרַגְנָה שֶׁל צַדִּיק, מְלִכּוֹת שֶׁלְמַעְלָה שְׂאִין לָהּ אוֹר מְשָׁלָה אֶלָּא מָה שְׁנוֹתֵן לָהּ עַל יְדֵי צַדִּיק, וְלִכֵּן דְּוֹד לְמַטָּה עָנִי וְאַבְיוֹן אַחֲזוּ בָּהּ, וְהַצְטְרִיךְ לְהוֹסִיף לוֹ יָמִים וְשְׁנָיִם, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ דְּוֹקָא שְׁבַעִים שָׁנָה, וּנְקֵרָא יוֹם רְבִיעָאִי.

אָהָרֵן לְתַתָּא אַף עַל גַּב דְּאַתִּי מַחֶסֶד אַחִיד לְתַתָּא
 בְּיוֹם שְׁתִּיתָאֵי דְאַקְרִי הוּ"ד וְעֵבִיד קַרְבָּנִין בְּאִינוּן מִינֵי
 בְּעִירוֹן דְכֵיִן וְאַתְבָּרִיאוּ בְּיוֹמָא דִּילִיָּה (לְקַרְבָּא) לְאַקְרָבָא
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְאַתְרִמִּיזָא בֵּיהּ בְּצַדִּיק לְקִשְׂרָא דְרִגִּין
 דְמַהִימְנוּתָא וְלִנְחַתָּא רַחֲמֵי לְעֵלְמָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. הָאִי אַמְרָא לְקַבֵּל
 דְרִגָא עֲלָאָה דְכֻלָּא סְתִימָאָה דְסְתִימִין. בְּעָא
 לְמַעַבְד יְקָרָא לְדִיוֹקְנָא בְּרִזָּא דְאָדָם וּבְכֻלְהוּ דְרִגִּין
 לְתַתָּא יְהִיב חֵילָא לְאַפְקָא כָּל חַד בְּדַקָּא חֲזִי לִיָּה
 וְעֵבִיד אָדָם דְשֻׁלִיט בְּכֻלָּא בְּעֵלְאֵי וְתַתָּאֵי.

וְתָא חֲזִי עַד לָא אֲשֻׁלִימוּ אִינוּן שְׁבַע דְרִגִּין יוֹמִין
 עֲלָאִין לָא אֲשֻׁתְלִים אָדָם לְעֵילָא. כִּיּוֹן
 דְאַשְׁתְּלִים לְעֵילָא אָדָם עֲלָאָה, אֲשֻׁתְלִים לְתַתָּא אָדָם
 תַּתָּאָה. וּבְכֻלְהוּ עֲלָמִין בְּשֻׁלִימוּ. בְּגִין כֶּד שְׁלִטְיָה

 לשון הקודש

בסוד של אדם, ובכל הדרגות למטה נתן
 בוח להוציא, כל אחד פראוי לו, ועשה
 אדם ששולט בכל, בעליונים ותחתונים.
 ובא ראה, עד שלא השתלמו אותן שבע
 הדרגות של ימים עליונים, לא השתלם
 אדם למעלה. כיון שהשתלם למעלה
 אדם העליון, השתלם למטה אדם
 התחתון וכל העולמות בשלמות. לכן

שנקרא הוד, ועושה קרבנות באותם
 מיני בהמות טהורות שנבראו ביום שלו,
 לקרב את כנסת ישראל שנגרמה
 בצדיק, לקשר דרגות האמונה ולהוריד
 רחמים לעולם.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. האמירה הזו
 כנגד הדרגה העליונה של הכל נסתרת
 הנסתרים, רצה לעשות כבוד לדמותו

לְאָדָם תִּתְּאָה עַל כָּל דְּאִתְפְּרִי בְּעִלְמָא בְּגִין דְּאָדָם
 עֲלָאָה שְׁלִיט עַל כֻּלָּא. וּבְגִין כֶּךָ רְמִז בְּהַאי קָרָא
 שְׁבַע דְּרָגוֹן. דְּאִית בֵּיה שְׁבַע דְּרָגוֹן עֲלָאִין דְּאִקְרִי
 בְּהוּ אָדָם דְּלְעִילָא וְאִשְׁתְּלִים בְּהוּ. בְּגִין כֶּךָ נַעֲשֵׂה
 אָדָם בְּצִלְמֵנוּ, לְמִיתָב לִיה שְׁפַע מִהֵהוּא אִתְרָא
 דְּאִקְרִי חֶסֶד.

תָּא חַוִּי, מָאן דְּהַאי צוֹלְמָא עָלִיה, חֶסֶד אֵל לָא
 אַעֲדִי מַנְיָה וְנִתְבָּא עַל רִישֵׁיה וְאִתְחַבְּרַת בֵּיה
 שְׂכִינְתָא בְּסוּפָא דִּיזְמוּי בְּגִין דְּהַאי חֶסֶד יוֹם רֵאשׁוֹן
 וְאִיהוּ רִישָׁא דְכָל יוֹמִין דְּלְעִילָא וְהַאי צוֹלְמָא דְאִתְרָא
 לִיה מַנְיָה לָא אִסְתְּלַק עַד דְּאִשְׁתְּלִימוּ יוֹמוּי בְּהֵהוּא
 דְּרָגָא דְאִקְרִי אַחֲרִית הַיָּמִים וְהוּא דְרָגָא דְצַדִּיק וְאִיהִי
 שְׂבִיעָאָה, שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה בְּהֵהוּא דְרָגָא אִשְׁלִימוּ יוֹמוּי
 דְכָר נָש כִּד אִשְׁתְּלִימוּ שְׁבַעִין שָׁנִין לְקַבֵּל שְׁבַע

לשון הקודש

בו שכינה בסוף ימיו, בגלל שחסד זה הוא יום ראשון, והוא ראש של כל הימים שלמעלה. וצלם זה שפא לו ממנו לא מסתלק, עד שגשלים ימיו באותה הדרגה שנקראת אחרית הימים. והיא הדרגה של צד"ק, והיא שביעית, שנת השמיטה. ובאותה דרגה גשלים ימי האדם, כשגשלמו שבעים שנה כנגד שבע דרגות, עשר לכל הדרגה. והו

השליט את האדם התחתון על כל מה שגברא בעולם, בגלל שאדם העליון שולט על הכל. ולכן רמז בפסוק זה שבע דרגות, שיש בו שבע דרגות עליונות שנקרא בהם אדם שלמעלה והשתלם בהם. בגלל כך, נעשה אדם בצלמנו, לתת לו שפע מאותו מקום שנקרא חסד. כלא ראה, מי שצלם זה עליו, חסד אל לא זו ממנו ויושב על ראשו, ומתחברת

דְּרַגִּין, עֲשָׂרָה לְכָל דְּרָגָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים ז)
 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה. מָאן בָּהֶם, בְּאִינוּן
 יוֹמִין וְשָׁנִין דְּלְעִילָא. וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים.

תָּא חַזִּי, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לָאוּ בּוֹכוֹתָא תְּלִיא מְלִתָּא.
 רָזָא דְאִינוּן שָׁב בְּדְרַגִּין (לדעתי צ"ל שבע דרגין) דְּבַהּוֹן
 זְכוֹת וְחוּבָא בְּרָזָא דְחָס"ד וּגְבוּרָה. דְּאִי הָכִי לָא הוּא
 לִיָּה לְבַר נָשׁ לְמַחְוֵי חַי בַּר מִשְׁבְּעִין. אֶלָּא בְּמִזְלָא
 עֲלָאָה עֲתִיקָא דְכֻלָּא תְּלִיין. בְּגִין כֶּךָ אִיחוּ מוֹסִיף עַל
 כָּל יוֹמוֹי דְכָל פֶּר נָשׁ פְּרַעוֹתִיָּה.

וְתָא חַזִּי הָכִי אֹלִיפְנָא בְּסַפְרָא דְשְׁלֹמֹה מְלִכָא,
 דְּבִלְיָא בְּתִרְאָה דְחַנָּא, אִי יִסְתַּכַּל פֶּר נָשׁ
 בְּצוּלְמָא דִּילִיָּה וְחַזִּי לִיָּה שְׁלִים, לָא אֲתַגְזֹר עֲלוֹי
 מִיתָה. וּמָאִי טַעְמָא בְּהַאי לִילִיא, בְּגִין דְּשַׁבְּעָא יוֹמִין
 דְּחַנָּא לְקַבֵּל שַׁבְּעָא יוֹמִין עֲלָאִין אִינוּן. דְּכָל יוֹמִין

לשון הקודש

הַעֲלוּן הַעֲתִיק שֶׁל הַכֹּל תְּלוּיִים, בְּגִלְל
 כֶּךָ הוּא מוֹסִיף עַל כָּל יְמֵי הָאָדָם כְּרַצוֹנוֹ.
 וּבֵא רְאָה, כֶּךָ לְמַדְנֵנוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה
 הַמֶּלֶךְ, שֶׁבִּלְיָה הָאֲחֵרוֹן שֶׁל חַג, אִם
 יִסְתַּכַּל אָדָם בְּצַלְמוֹ וַיִּרְאֶה אוֹתוֹ שְׁלֹם,
 לֹא נִגְזְרָה עָלָיו מִיתָה. וּמָה הַטַּעַם בְּלִילְיָה
 הַזֶּה? בְּגִלְל שֶׁשַׁבְּעַת יְמֵי הַחַג כְּנֻגַד
 שַׁבְּעָה יְמֵים עֲלוּיָנִים הֵם, שֶׁכָּל הַיָּמִים

שְׁכַתּוֹב (תהלים ז) יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים
 שָׁנָה. מַה זֶה בָּהֶם? בְּאוֹתָם יְמִים וְשָׁנִים
 שְׁלֹמְעָלָה, וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים.
 בֵּא רְאָה, בְּנִים חַיִּים וּמְזוּנֹת לֹא בּוֹכוֹת
 תְּלוּיִים הַדְּבָרִים, הַסּוּד שֶׁל אוֹתָן שַׁבַּע
 דְּרָגוֹת שֶׁבְּהֵן זְכוֹת וְחוּבָה בְּסוּד חֶסֶד
 וּגְבוּרָה, שָׂאֵם כֶּךָ לֹא הָיָה לוֹ לְאָדָם
 לְהִיּוֹת חַי פְּרָט לְשַׁבְּעִים, אֶלָּא שֶׁבְּמִזְלָא